

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. II. Errorem Agnoscendum esse Veritatem quaerenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

ERROREM AGNO.
scendum esse Veritatem
querenti.

I. **I**nitium redeundi ad veritatem, est, displicere sibi in falsitate. Emendationem præcedit vituperatio. Non enim libet mutare, nisi quod displicet. Quia ergo semper indiges mutari, semper indiges tibi displicere. In omni cura, quam pro salute tua geris, non est vllum officium vel medicamentum vtilius tibi, quàm te ipsum vituperare atque contemnere. Quicunque ergo hoc facit,
ad-

Tranquillitate animi. 147

O.
ve-
re
da-
tio.
nisi
ego
m-
. In
ute
ffi-
v-
vi-
ere.
cit,
ad-
adiutor est tuus. Hoc enim
agit quod tu agebas, aut age-
re debuisti, vt saluus fieres.
Ideo tibi places, quia nihil te
boni à te habere non intelli-
gis. A te tibi nil, nisi malum.
Nullas ergo tibi grates de-
bes. Malum omne à te tibi
est. Poenas itaque magnas pro
vindieta debes. Facile est iter
ad Deum, quoniam exone-
rando itur. Effet autem gra-
ue, si onerando iretur. In tan-
tum ergo te exonera, vt di-
missis omnibus, te ipsum ab-
neges. Qui se vilem esse no-
uit, vituperationes suas, tan-
quam suas sententias, quie-
tus suscipit, & humilis. Lau-
des

des verò respuit, tanquam
non suas sententias.

2. Cùm aliquis de te ma-
lum dicit, si non est ita, eidem
nocet, non tibi: sicut si vocet
aurum stercus, quid auro no-
cuit? si verum est, quod dici-
tur de te malū, doceris, quid
caueas. Qui autem quod bo-
num est, dicit, non ei quem
laudat, sed sibi ipsi prodest.
Cùm verò bonum tibi de te
dicitur, vt quid rumores,
quos tu melius nosti, narran-
tur? Tu te solum vitupera.
Sua vitia quisque fugiat; nam
aliena non nocebunt. Conti-
num mendacium est habi-
tus tuus, & corona tua: quo-
niam

Tranquillitate animi. 149

niam quod deest significant.
Cùm aliquis dolet se commi-
fisse furtum, ob natum sibi
inde opprobrium; non eum
pœnitet furti, sed dolet op-
probriū incurrisse. Nec hor-
ret, aut malum ducit pecca-
re, sed puniri. Iustis autem
non aliud est peccare, & a-
liud puniri. Ipsum nimirum
peccatum atrocissimam pœ-
nam ducunt: Et ideo nullam
iniquitatem impunitam pos-
se esse: eo quòd iniquitas
peccati magna pœna sit, ni-
hilque peius ea cuique va-
leat irrogari. Et idcirco ipsam
præ omnibus malis cauendā
ac fugiendam censent, etiam
si

si

si nihil aliud mali eam sequatur. Si quem odisse debes, neminem ita ut te. Nemo enim tantum nocuit tibi. Si nihil melioratur, nisi prius vituperatum; tunc qui non vult vituperari, non vult utique meliorari. Scriptum est enim; *Qui odit increpationes, insipiens est: Qui autem acquiescit increpationibus, possessor est cordis.*

3. Nullus Publicano esse poterat ad salutem reditus, nisi humiliter confessus fuisset, quod ei Phariseus superbe improperarat. Hoc solo iustus es, si ob peccata tua re damnandum agnoscas, & dicas.

Tranquillitate animi. 151

cas. Si iustum te dicis, mendax es, & à Domino, veritate damnaris, vt contrarius ei. Dic te peccatorem, vt verax Domino, libereris veritate. Magnorum est, pro confitentibus intercedere, vt eis ignoscatur. Maiorum autem, pro his etiã supplicare benignè, qui nondum suum recognoscunt reatũ, vt cognoscant; & pro his, qui, aut quia'erubescunt, aut quia amant reatum suum, non confitentur, vt confiteantur.

4. Omnis anima rationalis volens vlcisci se, hoc irrogat alteri, quod sibi ipsi metuit, & abhorret, & malum ducit,

ducit. Nihil autem libentius
ad vlciscendum se, quam Ve-
ritatem arripit: Nec vllum
malum venenatiore mente
infligit. Ergo nil sibi magis
abhorret fieri, quam verita-
tem dici. Hoc quippe aduer-
sarius de alio dicit, quod si is,
cui dicitur, humiliter reco-
gnoscat, salutem mereatur æ-
ternam. Qui enim adulte-
rum, adulterum vocat, hoc
ei dicit pro malo, quod ipse
pro salute sua fateri debet
gratis. Libenter ergo hoc re-
cipiat; nec qua intentione,
sed quid sibi dicatur, atten-
dat.

s. Qui non videri, sed esse
ve.

Tranquillitate animi. 153

verax veraciter diligit; nec videri, sed esse mendax veraciter metuit. Statim vt se mentitum aduertit, sibi contradicit, nec ab hoc vlla eum, vel impropria, vel damna reuocant. Mavult enim verax mori, quàm mendax vivere; si tamen viuit mendax, cùm scriptum sit: *Os, quod mentitur, occidit animam.* Hoc quod vis abscondere, id est, peccatum tuum, improba; & iam non erit, quod abscondere debeas. Delere enim illud potes, abscondere non potes. *Nihil enim opertum, quod non reueletur; nec occultum, quod non sciatur.* Quare

K

ergo

ergo morbum mauiſ celare,
quã fanare? Quomodo mor-
bos tui corporis libenter alijs,
vt compatiantur, oſtendis;
& ſi nolunt credere, miſe-
rum te habes, augeturque
dolor, ſed & irasceris: Et ita
de animæ ægritudinibus ipſis
facito.

C A P. III.

VOLVPTATI COR-
poris veri nihil ineſſe.

I. **V** Ide duas experientias,
ingestionis, & egeſtio-
nis, quid te magis bea-
tificet, quod per hanc, an
quod per illam experiris. Illa
onerat inutilibus, hæc ex-
onerat.